

การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ระหว่างการจัดการเรียนรู้ร่วมมือแบบเทคนิค KWL PLUS กับวิธีสอนแบบปกติ
The Comparison between KWL Plus and Ordinary Teaching on Main Idea
Reading Abilities of Students in Grade Five

สุขวีณา อัยเพชร¹

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์

ผู้รับผิดชอบบทความ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS กับวิธีสอนปกติ 2.) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS 3.) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม จำนวน 2 ห้องเรียน ที่ได้มาจากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยใช้วิธีจับสลากห้องเรียน จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน คือ ป.5/7 มีนักเรียนจำนวน 36 คน และกลุ่มควบคุม คือ ป.5/8 มีนักเรียนจำนวน 37 คน รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีอยู่ 3 ประเภท ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ KWL PLUS แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ร่วมมือแบบเทคนิค KWL PLUS กับวิธีสอนแบบปกติ คือ t-test Independent สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความระหว่างก่อนและหลังการสอน คือ t-test Dependent และสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ระหว่างก่อนและหลังจัดการเรียนรู้แบบปกติ คือ t-test Dependent

ผลการวิจัยพบว่า

1.ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการใช้ชีวิตของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ ทำให้สามารถรู้เรื่องและเข้าใจกันได้ การอ่านก็มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในสังคมปัจจุบันเพราะนอกจากอ่านเพื่อความเพลิดเพลินแล้ว การอ่านยังเป็นการแสวงหาความรู้ เพื่อให้ทันเหตุการณ์ ทั้งยังเพิ่มพูนสติปัญญาของตน บุคคลที่มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างแท้จริงย่อม สามารถนำความรู้ ความคิดไปใช้ ประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและสังคมได้เป็นอย่างดี

จากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยที่ผ่านมา พบว่า ผู้เรียนจำนวนมากยังขาดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของเรื่อง ไม่สามารถจับประเด็นสำคัญได้อย่างถูกต้อง มีการคิดอย่างไม่เป็นระบบ ไม่สามารถถ่ายทอดใจความสำคัญจากการอ่านของตนเองให้ ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจน ไม่มีความมั่นใจในการตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้สอนจึงหาวิธีพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การอ่านจับใจความให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถจูงใจให้ผู้เรียนสนใจการเรียนมากขึ้นโดยเลือกใช้เทคนิคจากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรหาวิธีสอนที่สามารถพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านพบว่า มีวิธีการสอนอ่านอย่างหนึ่งที่ น่าสนใจ ช่วยแก้ปัญหาการอ่านส่งเสริมให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นคือ การสอนด้วยเทคนิค KWL Plus ซึ่งเป็นวิธีที่มุ่งให้ผู้เรียนใช้ทักษะการอ่านได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน มีการระดมความคิดและเชื่อมโยงข้อมูลจากเรื่องให้มีความสัมพันธ์กัน โดยเทคนิค KWL Plus เป็นเทคนิคที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการคิด ช่วยให้นักเรียนเป็นนักคิด ที่สำคัญนักเรียนมีความสุขที่ได้เรียนสิ่งที่ตนเองต้องการเรียนรู้และสามารถตอบสนองความคาดหวังเหล่านั้นได้

เนื่องจากสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีชั้นกิจกรรมที่น่าสนใจอย่างหนึ่งคือการเขียนแผนภาพความคิด ผู้วิจัยเห็นว่า การเขียนแผนภาพความคิดเป็นการรวบรวมข้อมูลขั้นสุดท้ายที่ได้จากการอ่านแล้วนำมาเขียนเรียบเรียงใหม่ด้วยความเข้าใจของตนเองอย่างเป็นระบบขั้นตอน แผนภาพความคิด (My Mapping) เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ทั้งต่อตัวผู้เรียนและครูผู้สอน ทั้งนี้ยังช่วยในการช่วยจำ การวางแผน การทำงาน การทบทวนและสรุปเรื่องราวต่างๆได้อย่างเป็นระบบและยังช่วยให้ผู้สอนประเมินความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนได้

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนมีความสนใจที่จะเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ร่วมมือแบบเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ ของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เนื่องจากการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความที่สูงขึ้น จับใจความของเรื่องได้มากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่าง ก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยทางสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียน อัสสัมชัญ แผนกประถม จำนวน 9 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 333 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 73 คน

ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาจากการนำคະແນນສອບກລາມກາຄຣີເນທີ່ 2 ປີການສຶກສາ 2561 ມາວິເຄາະທ້ວງສະໄຫມ Anova ພົບວ່າຄວາມສາມາດທາງການຮຽນຂອງນັກຮຽນທັງ 9 ຮ້ອນ ມີຄະແນນແມ່ແຕກຕ່າງກັນ ຈາກນັ້ນທຳການສຸ່ມຢ່າງງ່າຍ(Simple random sampling) ໂດຍໃຊ້ວິທີຈັບສລາກຮ້ອນຮຽນ ຈຳນວນ 2 ຮ້ອນຮຽນ ແບ່ງອອກເປັນກຸ່ມທຽບ 1 ຮ້ອນຮຽນ ຄື ປ.5/7 ມີນັກຮຽນຈຳນວນ 36 ຄົນ ສອນການອ່ານຈັບໃຈຄວາມດ້ວຍເຕັກນິກ KWL Plus ແລະກຸ່ມຄວບຄຸມ ຄື ປ.5/8 ມີນັກຮຽນຈຳນວນ 37 ຄົນ ສອນອ່ານຈັບໃຈຄວາມແບບປະກົດ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น

- การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus
- การสอนแบบปกติ

ตัวแปรตาม

- ความสามารถด้านการจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เนื้อหาที่ใช้ในงานวิจัย

หนังสือเรียนภาษาไทยพื้นฐานชุดภาษาเพื่อชีวิต (ภาษาพาที) และวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 สารที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท.1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิต โดยใช้บทอ่านจับใจความจาก นิทาน เรื่องสั้น และบทความ

ระยะเวลาที่ใช้ในงานวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 ชั่วโมง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะได้รับผลประโยชน์ดังนี้

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญสูงขึ้นหลังเรียนด้วยเทคนิค KWL Plus
2. นักเรียนจับใจความสำคัญจากการอ่านต่างๆ สามารถนำความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ไปประยุกต์ใช้ใน

ชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ได้แนวทางสำหรับครูกลุ่มภาษาไทย ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยดัดแปลงและปรับใช้กับสาระอื่นๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาษาภาษาไทย

การทบทวนวรรณกรรม

บันลือ พุทชะวัน (2532, หน้า 29-35) ได้บอกไว้ว่า การอ่านเพื่อจับใจความเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องเป็นการอ่านเพื่อต้องการทราบว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรมีความสำคัญตรงไหนและมีความหมายว่าอย่างไรจะเห็นได้ว่าการอ่านเพื่อจับใจความส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องของความเข้าใจในเรื่องที่อ่านค้นหาสาระสำคัญหรือประเด็นที่สำคัญของเรื่องที่อ่าน

กรมวิชาการ (2546, หน้า 188) มีการให้ความหมายของการอ่านจับใจความได้ว่าการอ่านจับใจความเป็น การอ่านที่มุ่งค้นสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง

บุญสุพร เพ็งทา (2544 , หน้า 12) ได้พูดความหมายไว้ว่า การสอนแบบปกติเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางต้องประกอบไปด้วย ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมความสนใจ ขั้นกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้หลายรูปแบบ มีดังนี้ สนทนา อภิปราย ทดลอง สาธิต ขั้นสรุปและประเมินผล

จากการศึกษาวิธีสอนจากนักการศึกษา ดังกล่าวได้มีการสรุปไว้ว่า การสอนแบบปกติมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนด้วยกัน 3 รูปแบบ ได้ดังนี้คือ

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน คือ ครูกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมก่อนนำเข้าสู่เนื้อหา โดยใช้กิจกรรมหรือคำถามต่างๆเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

2. ขั้นสอน คือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการ โดยกิจกรรมที่สอนเน้นเนื้อหาการบรรยายเป็นสำคัญเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้นอกจากนี้ยังมีการอภิปราย ซักถาม แสดงบทบาทสมมติและสร้างสถานการณ์จำลองภายในห้องเรียน เพื่อช่วยให้การเรียนมีความน่าสนใจมากขึ้น

3. ขั้นสรุป คือ ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาพร้อมกันในห้อง มีการวัดผล ประเมินผลโดยการทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบ เพื่อวัดความเข้าใจว่าผู้เรียนได้รับความรู้มากน้อยเพียง

วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547, หน้า 117-118) ได้พบว่าทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการอ่านการจัดกลุ่มความสามารถชี้แจงจุดประสงค์ เกณฑ์การให้คะแนน การดำเนินกิจกรรมการให้พื้นฐานความรู้เกี่ยวกับหลักการอ่าน

2. กิจกรรมการฝึกทักษะการอ่าน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ให้นักเรียนดูภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน การใช้เกมทางการศึกษา การใช้คำถามเพื่อการเชื่อมโยงเรื่องที่จะอ่าน

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน นักเรียนรู้อะไร (What we know) ครูตั้งคำถามให้นักเรียนระดมสมองเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน นักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน (What we want to know) นักเรียนอ่านแล้วคิดหาคำตอบ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน นักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร (What we have learned) ตอบคำถามจากการอ่าน

ขั้นที่ 4 กิจกรรมสร้างแผนภาพความคิดจากการอ่าน (Mapping)

ขั้นที่ 5 กิจกรรมสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing) และนำเสนอต่อชั้นเรียนร่วมกันอภิปราย

3. การวัดการประเมินผลและข้อมูลย้อนกลับ

จากกระบวนการสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL Plus ของนักวิชาการดังกล่าว สรุปได้ดังนี้ว่า การสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL Plus มีขั้นตอนการสอนอ่าน 3 ขั้นตอนสำคัญ คือ 1) กิจกรรมก่อนการอ่าน เป็นขั้นตอนสำรวจผู้เรียนว่ามีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านมากน้อยเพียงใด (Know) โดยใช้วิธีการให้นักเรียนระดมสมองแล้วบันทึกลงในช่อง K – What we know หลังจากนั้นให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้มาระดมสมองคาดเดาเหตุการณ์ 2) กิจกรรมการอ่านในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบว่านักเรียนต้องการจะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านบ้าง (What we know) โดยครูตั้งคำถามแล้วให้นักเรียนเป็นผู้ตอบคำถามที่ตั้งไว้ บันทึกแผนภาพลงในตารางช่อง W-Want we want to know และ 3) กิจกรรมหลังการอ่านเป็นการตรวจสอบว่านักเรียนได้เรียนรู้อะไร (Learned) บันทึกตารางคะแนนไว้ในช่อง L What we have Learned หลังจากนั้นนำข้อมูลต่างๆมาจัดระบบและสร้างเป็นแผนภาพความคิดสรุปเรื่องทั้งหมดเพื่อความเข้าใจ

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง(Experimental Research)โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนปกติ

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังต่อไปนี้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้เรียนเข้าใจตรงกัน แนะนำวิธีการเรียนแบบ KWL Plus และชี้ให้เห็นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน พร้อมทั้งเสนอเป้าหมายของการเรียนและการวัดประเมินผล

2. ทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ชุดเดียวกันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและตรวจสอบหาคุณภาพแล้ว

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มด้วยตนเอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง โดยใช้เวลาในการสอน 6 ชั่วโมง เมื่อดำเนินการครบแล้วมีการทดสอบหลังเรียนทั้งสองกลุ่ม เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนนักเรียนเรียนด้วยเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยหลังการทดลองของวิธีสอนทั้ง 2 วิธี โดยใช้ทดสอบค่า (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม (t-test Independent) เป็นอิสระต่อกัน

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน ที่สอนโดยการเรียนด้วยเทคนิค KWL Plus ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยการใช้ทดสอบค่า (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent)

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน ที่สอนโดยการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยการใช้ทดสอบค่า (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent)

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปการวิจัย

1. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ร่วมมือแบบเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลคะแนนเฉลี่ยความสามารถความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าวิธีการสอนอ่านแบบปกติ อาจเนื่องมาจากวิธีการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีขั้นตอนในการทำกิจกรรมที่ชัดเจน ฝึกให้นักเรียนคิดอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอนและเชื่อมโยงในแต่ละขั้นตอน ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน เนื่องจากมีกรอบและแนวคิดเป็นแนวทางให้กับนักเรียนได้ฝึกทำแบบฝึกหัด โดยมีครูคอยดูแลการฝึกและทำแบบฝึกหัดของนักเรียน คอยกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม เพื่อหาคำตอบจากเรื่องที่นักเรียนอ่าน โดยเริ่มจากขั้น K (What we know) คือ นักเรียนรู้อะไรมาบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งครูจะนำเข้าสู่กระบวนการเรียนโดยการซักถาม การเล่นเกม การติดบัตรภาพหรือบัตรคำเพื่อให้นักเรียนทายความหมายก่อนจะนำเข้าสู่บทเรียนทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนฝึกคิดอย่างเป็นระบบขั้นตอนถือเป็นการนำเอาความรู้จากประสบการณ์เดิมมาใช้เป็นแนวทางในการตอบคำถามหรือเดาเหตุการณ์จากเรื่องได้ ขั้น W (What we want to Know) ยังเป็นขั้นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนกำหนดคำถามที่สงสัยในเรื่องที่อ่านร่วมกับครู เช่น ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้ ซึ่งการตั้งคำถามของนักเรียนเป็นการกระตุ้นความคิดให้สมองได้ประมวลผลทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่เข้าด้วยกันอันเป็นจุดสำคัญที่ทำให้นักเรียนต้องการหาคำตอบในการอ่าน และในขั้น L (What we have learned) เป็นกิจกรรมขั้นหลังการอ่านโดยอธิบายถึงสิ่งที่ได้รู้และเข้าใจจากการอ่านในเรื่องนั้นๆ และทำการจดบันทึกข้อมูลที่เป็นใจความสำคัญหรือข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้ตรงประเด็น ซึ่งการจดบันทึกจะช่วยให้นักเรียนทบทวนเนื้อหาและสามารถตอบคำถามจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวีชรา เล่าเรียนดี (2547: 90-93) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สามารถนำมาพัฒนาการอ่านได้ทุกระดับและยังสามารถพัฒนาการคิด วิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดสร้างสรรค์ได้อีกด้วย โดยกรอบในการคิด คือ K - ให้ระบุ สิ่งที่เราเรียนรู้หรือเรื่องที่รู้เกี่ยวกับหัวเรื่องที่กำหนด W - ให้ระบุสิ่งที่อยากรู้ L - ให้ระบุสิ่งที่เรียนรู้ แล้ว และ Plus การทำแผนภาพความคิดการสรุปใจความสำคัญ นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการอ่านจับใจความแบบปกติครูผู้สอนมุ่งเน้นกระบวนการสอนในรูปแบบเดิม คือ การบรรยายเป็นหลักจึงไม่ได้ฝึกกระบวนการคิดในการตั้งคำถามและตอบคำถามทำให้นักเรียนไม่สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ และประการสำคัญนักเรียนไม่ค่อยได้ทำกิจกรรมกลุ่ม ไม่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่จะพัฒนาความคิด ความสามารถของนักเรียน ซึ่งการทำกิจกรรมกลุ่มเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสุข ไม่เบื่อหน่าย นอกจากนี้นักเรียนยังไม่ค่อยได้ฝึกเขียนสรุปความไม่ค่อยได้เขียนฝึกจับใจความ และสร้างแผนภาพความคิด ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. จากผลการวิจัย พบว่าความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังการ

จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ เพราะกิจกรรมการเรียนรู้ในแบบฝึกหัดการอ่านจับใจความโย่งใช้เทคนิค KWL Plus ครูผู้สอนมีแนวทางในการทำกิจกรรมขั้นแรกคือ K (What we know) การตั้งคำถามว่านักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงเข้ากับเนื้อหาที่ครูนำมาให้อ่านและในกิจกรรมการสอนจะประกอบไปด้วย ชั้น W (What we want to Know) ในขั้นนี้มุ่งพัฒนาให้นักเรียนแสวงหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านโดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำในการตั้งคำถามของนักเรียน เปิดโอกาสให้เขียนคำถามที่อยากรู้ลงในตารางเพื่อฝึกให้นักเรียนคิดและมีจุดมุ่งหมายในการอ่านร่วมกัน ต่อมาในขั้น L (What we have learned) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องเขียนคำตอบที่ได้ลงในตารางว่าหลังจากอ่านเนื้อเรื่องจบแล้วได้รับความรู้อะไรบ้าง สามารถจับใจความสำคัญและตอบคำถามสั้นๆจากเรื่องได้ ในขั้นสุดท้ายของเทคนิคการสอนอ่านแบบ KWL Plus คือ การเขียนแผนภาพความคิด หรือเรียกว่าขั้น (Mapping) ซึ่งในขั้นนี้ครูต้องกระตุ้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสร้างแผนภาพความคิดโดยนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านเนื้อเรื่องมาแยกตามประเภทหัวข้อ ซึ่งในแต่ละหัวข้อจะลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องแสดงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องที่อ่านได้อย่างเหมาะสม ถือเป็นฝึกลำดับข้อมูลให้มีความเกี่ยวเนื่องกัน หลังจากนั้นคือ การสรุปใจความสำคัญของเรื่องเรียกว่าขั้น (Summarizing) ในขั้นนี้ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องช่วยกันเขียนสรุปความจากการอ่านเป็นการฝึกให้นักเรียนพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์รวมถึงการประเมินคุณค่าที่ได้รับหลังจากการอ่านเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารมณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550 : 98) กล่าวว่า ขั้น Plus เป็นขั้นการสอนที่ให้นักเรียนได้ฝึกลำดับเหตุการณ์และเรียบเรียงข้อมูลอย่างเป็นระบบโดยทำแผนภาพความคิด เพื่อสรุปเรื่องราว เนื้อหา ข้อคิด และข้อเท็จจริงต่างๆ สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านจากแผนภาพความคิด ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้เป็นอย่างดี

3. จากผลการวิจัย พบว่าความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครูมีขั้นตอนในการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นสอนและขั้นสรุป ซึ่งครูผู้สอนจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยเน้นการบรรยายประกอบการใช้สื่อการสอนเป็นหลัก ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนค่อนข้างเป็นวิชาการ ส่วนแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีกระบวนการสอนที่ค่อนข้างมีรูปแบบชัดเจน เริ่มตั้งแต่ขั้นเตรียมการโดยครูผู้สอนจะนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นนำครูทบทวนคำศัพท์เดิมหรือเขียนคำศัพท์ยากบนกระดานแล้วให้นักเรียนอ่านหลังจากนั้นให้ช่วยหาความหมายของคำศัพท์ ขั้นสอนครูเป็นผู้เสนอเนื้อหาจากนั้นให้นักเรียนสนทนาซักถามและอภิปรายไปพร้อมกับครู โดยมีสื่อประกอบการสอน เช่น ใบความรู้ ใบงานหรือแบบฝึกหัด นักเรียนสามารถลงมือปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายในแบบฝึกหัดได้ทันที ในขั้นสรุปครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่อ่านร่วมกัน และในขั้นวัดผลประเมินผลสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนจากการตอบคำถาม การตรวจแบบฝึกหัดการทำงานกลุ่มและงานเดี่ยวซึ่งภาระชิ้นงานเป็นสิ่งนักเรียนต้องทำหลังจากที่อ่านเรื่องจบเพื่อนำไปประเมินผลของผู้เรียน จึงสอดคล้องกับแนวคิดของสุชาติพิย์ แป้นทองคำ (2545 : 12) กล่าวถึงวิธีสอนของกรมวิชาการว่าประกอบด้วย ขั้นเตรียมการ คือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ทบทวนความรู้เดิมแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นสอน เป็นการนำเสนอเนื้อหา โดยใช้การอธิบายสนทนาซักถาม อภิปรายทำแบบฝึกหัด ขั้นสรุปบทเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหา และขั้นวัดผลประเมินผลสังเกตพฤติกรรม

การตรวจแบบฝึกหัด สอดคล้องกับวิจัยของ จิรัชญา ทิซัตติ (2550:71) ผลวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนและหลังการทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เป็นผลมาจากวิธีการสอนแบบปกตินั้นแตกต่างจากวิธีการสอนแบบร่วมมือ คือ ในการสอนครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเนื้อหาร่วมกันและนักเรียนแยกทำกิจกรรมกลุ่มบ้าง รายบุคคลบ้างตามคำสั่งครูบ้างนักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายเพื่อสรุปบทเรียนก่อนการประเมินผลแล้วยกย่องนักเรียนที่ทำคะแนนสูง ดังนั้นนักเรียนจึงมีแรงจูงใจในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความ ครูควรใช้บทอ่านที่มีความหลากหลายเลือกเนื้อหาที่มีความสนุกสนานเหมาะสมกับวัยของนักเรียนเพราะจะได้เป็นที่สนใจของนักเรียนทำให้บรรยากาศการเรียนไม่น่าเบื่ออีกทั้งช่วยกระตุ้นให้นักเรียน สามารถตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
2. การจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความ ครูควรกระตุ้นความรู้เดิมหรือแนวคิดของ นักเรียนฝึกใช้ความคิดในการระดมสมอง การตั้งคำถาม การจัดลำดับข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันให้มากที่สุด
3. การสอนอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นวิธีการสอนแบบร่วมมือจึงมีขั้นตอนในการสอนอ่านหลายขั้น ดังนั้นครูผู้สอนต้องเตรียมการสอนให้พร้อมเพื่อส่งผลให้การสอนประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการนำเสนอเทคนิค KWL Plus ไปใช้จัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เช่น ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะอยู่ในช่วงชั้นเดียวกัน เพื่อพัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ และการเขียน ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ที่ใช้สอนอ่านจับใจความร่วมกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้ด้วยการทำโครงการ

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). วิทยาลัยใหม่แห่งการเรียนรู้แบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ: ครุสภา
ลาดพร้าว. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- จิรนนท์ พูลสวัสดิ์. (2554). “การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึงจากการสอนอ่านด้วยวิธี KWL Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับการสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นภดล จันทร์เพ็ญ.(2531).การใช้ภาษาไทย.กรุงเทพฯ :ต้นอ่อน.
- บันลือ พฤษะวัน. (2533).อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาแนวบูรณาการทางการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3.กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ผอบ โปษกฤษณะ. (2437). ลักษณะสำคัญของภาษาไทย.พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.
- พรรณณี เสวตมาลย์. (2543).“การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการสอนแบบ KWL – PLUS กับการสอนตามคู่มือครู” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547) “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL- PLUS กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แมนมาส ชาลิต. (2542). การสร้างสังคมการอ่านและการใช้สารนิเทศ To Wards Reading and Information Society.กรุงเทพฯ : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย.
- รังษิมา สุริยารังสรรค์. (2555). “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัตนภรณ์ คล่องแคล่ว. (2548). “การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึก.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รินทร์ภัส เฉลิธรรมวงศ์. (2557). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรรณิ โสมประยูร. (2537). การสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- วันเพ็ญ คุณพิริยะทวี. (2548). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. นครปฐม: สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). นวัตกรรมทางการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ช้างทอง.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). การอ่านจับใจความ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- ศรีวีไล พลมณี. (2545). ภาษาและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่: ภาควิชามัธยมศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศศิกัญจน์ เส็งเส. (2554). “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการหลักสูตรและการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ศศิพรรณ เป็รื่องศิลป์. (2544). “การใช้รูปแบบ KWL พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมพร ช่วยแท่น. (2551). “รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ KWL สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมาบอำมฤตวิทยา จังหวัดชุมพร.”
- สมยา ทาเกตู. (2552). “การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และความสามารถในการเขียนสรุป ความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH ร่วมกับแผนภูมิต้นไม้.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการนิเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สายสุนีย์ สกลแก้ว. (2534). “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพันธ์วี ไวยรูป. (2555). “การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานโดยใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล (KWL) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุรียมาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์. (2544). “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เสาวภา ช่วยแก้ว. (2557). “ การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์. (2550). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา
การสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อุษา ประยงค์รัตน์. (2541). การอ่านจับใจความภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.กรุงเทพฯ:
เดอะบู๊ค .

Bloom, Benjamin S., ed. (1957). “Taxonomy of Education Objectives. Handbook I: Cognitive
Domain.” New York: David MAKAY Company Inc. Bollehl

Costa, Sally Reed. (1995, May). Limited Reading Proficient Students in Two Types of Cooperative
Learning Learning Groups for Reading instruction. Dissertation Abstract international.

Lapp, Diana and James Flood. (1972). Teaching Reading to Every Children. New York: MacMill.

Slavin, Robert E. (1995). Cooperative Learning Theory. Massachusetts: A Simon and Schuster
Company.

Wainwright, Gordon R. (1972). Rapid Reading Made Simple. Great Britain. W.H. Alien, Co. Ltd.